

Reünie bij 30-jarige Albert Schweitzergroep

'Dat ben jij toch, Arie'

WOERDEN — Het is duidelijk te zien: op de Antonius Hoeve, de scoutingboerderij aan de Kromwijkdijk, is wat gaande. Vlaggen, opgetrokken legertenten, de rookkolom van een kampvuur en vervaarlijke stellages die gedachten oproepen aan een stormbaan. Daar tussendoor de bedrijvigheid van scouts. "Niet met z'n tweeën hakken aan een stam, jongens", waarschuwt een leider.

Afgelopen zaterdag vierde de Albert Schweitzergroep van scouting Woerden haar 30-jarig bestaan. Inmiddels telt de groep 260 leden en concurrentie van andere clubs bestaat er niet, want Woerden heeft maar één scoutinggroep. Het jubileumfeest stond zaterdag vooral in het teken van een reünie. Ruim driehonderd oud-leden en hun aanhang beloofden om naar de boerderij te komen. Scouts te land, ter zee en in de lucht sloven zich daarom uit om hun gasten te verwelkomen met pannenkoeken en geurige producten van het kampvuur.

In de voormalige stal hangen honderden foto's uit het roemruchte verleden van de Woerdense scouts. Dat verleden kenmerkt zich onder andere door de diverse onderkomens van de Schweitzergroep. Dat begon met het betrekken van een houten keet op de Utrechtsestraatweg. Vervolgens vestigden de scouts hun hoofdkwartier in een oude boerderij aan de Linschoten en een dito hoeve aan het Snellerpad. In 1990 werd na de nodige verbouwingen de huidige Antonius Hoeve in gebruik genomen. Bedaagde reünisten herkennen in de deelgriffelend hun jeugdige overmoed van toen. "Dat ben jij toch Arie, dat magere jongetje daar?" De vinger van de echtgenote raakt een schriël zeeverkenner aan bij een

Scouts van toen en nu kwamen samen in de boerderij aan de Kromwijkdijk.

vlaggemast. Arie, midscheeps met uitpuilend overhemd, mompelt wat en loopt snel door naar een volgend plaatje.

Spannend

Jaap Landman, voorzitter van Scoutinggroep 'Albert Schweitzer' en al vanaf de oprichting lid, is blij met de grote opkomst vandaag. Hij hoeft niet lang na te denken als hem gevraagd wordt waarom de Woerdense scouts zich vernoemden naar de wereldberoemde ontwikkelingsarts. "Schweitzer was arts, bioloog en musicus en daarnaast had hij een groot sociaal gevoel. Hij is gewoon het voorbeeld voor ons ideaal. Als onze scouts leren dat ze sociaal en veelzijdig moeten zijn komen ze verder in het leven."

Een van de hoogtepunten in de drie decennia die de Schweitzergroep nu bestaat was de deelneming in 1970 aan de Euro-jamboree in Amersfoort.

Daar maakten de Woerdenaren kennis met een scoutinggroep uit het Engelse Ilkeston. Sindsdien bestaat er een jaarlijkse uitwisseling met elkaar. Ook vandaag worden er diverse scouts uit Ilkeston verwacht.

Jungle

Bijzonder trots zijn de scouts op hun 'jungle', een stuk weiland dat zij herchapen hebben in een dicht begroeid terrein vol taaie bosschages, wilgen met 'lianen', kreekjes met overbruggende boomstammen en heuveltjes. Macha van der Berg, een

van de leidsters, neemt haar bezoek mee de jungle in. "Onze opzet was er een lekker spannend terrein van te maken", legt ze enthousiast uit. "We hebben de begroeiing zo dicht gemaakt dat je elkaar na twee meter al kwijt bent. Het is al met al een hardstikke leuk terrein geworden waar je je fantasie op kunt uitleven."

Op een ander gedeelte van het terrein leren de allerjongste scouts hoe ze een kampvuur moeten bouwen. Ze manipuleren wat onhandig met de vlijmscherpe bijlen en krijgen het vuurtje niet goed aan. "Als je dat nooit hebt gedaan en niemand je iets zegt dan wordt het een hoop geklooi", meent Landman. "Daarom krijgen ze hierop de gelegenheid om te experimenteren met die dingen."

Woerden